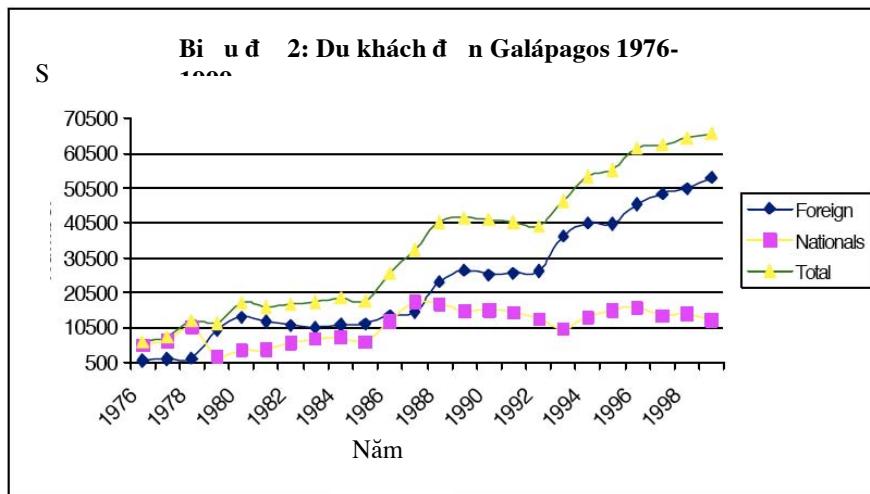

ĐIỂM ĐIỀN CỨU: SỐ LƯỢNG DU KHÁCH TẠI CÁC ĐẢO GALAPAGOS

Những điểm độc đáo và hiếm thường được du khách đánh giá cao và thường là được phát triển thành công cho du lịch sinh thái, đây cũng là trường hợp cho các đảo ở Galápagos. Chuyến tàu biển đầu tiên có tên “Lina A” đã đến các đảo này vào năm 1969 và du lịch cũng được phát triển liên tục kể từ đấy. Dù có ít hơn 5.000 du khách vào năm 1970, nhưng số lượng này đã tăng lên hơn 66.000 vào năm 1999. Sự phát triển về du lịch cũng đã kéo theo sự tăng lên về cơ sở hạ tầng như: tàu, khách sạn...

Ngày nay, du lịch là hoạt động kinh tế chính ở quần đảo này. Phần lớn du lịch di chuyển đến các đảo Santa Cruz hoặc San Cristóbal bằng máy bay. Sau đó, các Tour này sẽ rời từ sân bay Baltra ở gần Santa Cruz hoặc 2 thành phố cảng chính ở gần sân bay. Hoạt động du lịch quan trọng nhất là trên đảo Santa Cruz vì đây là một trung tâm thương mại của các đảo và là địa điểm của Văn phòng tổng của GNPS và CDRS. Số lượng tàu và khách sạn được tăng lên kể từ năm 1972. Có 23 chỗ lưu trú trên đảo Santa Cruz, 11 trên đảo San Cristóbal, 6 trên đảo Isabela và 1 trên đảo Floreana. Du lịch chủ yếu là trên các con tàu di chuyển; từ khi du khách di chuyển chính bằng các con tàu, ăn và ngủ trên các con tàu, thì nhu cầu cơ sở hạ tầng cho du lịch cách xa đảo đã bị giảm xuống. Trong năm 1972, có một con tàu đơn có khả năng chở du khách ngủ qua đêm; đến năm 1984, con số này lên 54 chiếc và trong năm 2000, thì có đến 80 tàu được đăng ký. Năng lực chở du khách của các con tàu này cũng tăng lên từ 597 trong năm 1981 lên đến 1.729 vào năm 2000. Sự tăng lên về số lượng và kích thước của các con tàu này đang tạo ra một loại tác động khác và kéo theo sự tắt nghẽn của một số điểm du khách.

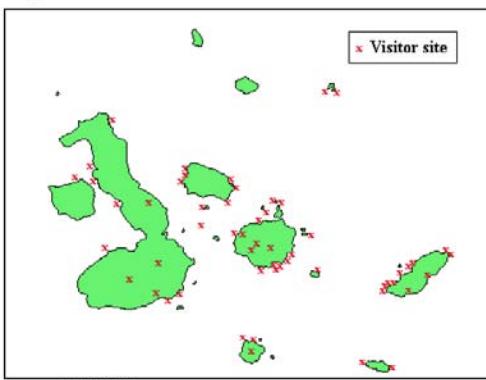
Ngu n: Carrasco, 1992; GNPS, 2000

GNPS giả thiết rằng việc quản lý du lịch trên các đảo trong năm 1974 và sau đó đến

1977, ban quản lý Vườn đã để cho việc hình thành nên các **điểm du khách** trên nhiều đảo, phác thảo các con đường đi và xác định rằng du khách được sự hướng dẫn của các hướng dẫn viên. Phần lớn các điểm du khách có thể được tiếp cận bằng tàu, vì thế các chuyến tham quan chủ yếu là được thực hiện theo nhóm với các hướng dẫn viên đã được cấp chứng chỉ. Trong năm 2000, có 56 điểm du khách trên cạn và 62 điểm du khách ở biển.

Bản đồ 3: Các điểm du

Source: ESRI, 2000

Từ năm 1975, GNPS quản lý các chương trình cấp chứng chỉ hướng dẫn viên. Các khoá huấn luyện hướng dẫn viên được thực hiện liên kết với Trạm nghiên cứu Charles Darwin. Các hướng dẫn viên đóng vai trò chiến lược trong việc quản lý vườn; họ giúp cưỡng chế các quy chế vườn và cung cấp du khách thông tin về các chương trình bảo tồn thực hiện bởi Vườn Quốc gia Galápagos và Trạm Nghiên cứu.

Sức chứa du khách

Vào năm 1973, Kế hoạch quản lý của Vườn Quốc gia Galápagos được xây dựng với số lượng du khách cao nhất đến các đảo này là 12.000/năm. Do nhu cầu tăng lên, con số này cũng được tăng lên một số lần. Năm 1978, con số này lên đến 14.700 du khách và lập lại vào năm 1982 lên đến 25.000 du khách. Hiện tại, không có giới hạn về số lượng du khách cho phép vào Vườn Quốc gia Galápagos. Để bù lại giới hạn số lượng du khách, kế hoạch quản lý đã xây dựng các sức chứa cho mỗi điểm du khách trên cạn riêng biệt là công cụ chính cho việc quản lý và bảo tồn hiệu quả của vùng. Phương pháp xác định sức chứa đã được áp dụng đầu tiên vào năm 1984 và sau đó được cải tiến và áp dụng một phần vào năm 1991.

Vào năm 1996, Kế hoạch quản lý Vườn Quốc gia Galápagos đã áp dụng phương pháp được kiểm chứng một cách đặc biệt để phù hợp với các đặc điểm riêng biệt của Vườn. Sức chứa của các điểm này được xác định sau khi nghiên cứu một số yếu tố bao gồm: thời gian tham quan, quãng thời gian của hành trình, những vùng có thể đến, các nhạy cảm về xói lở, số lượng du khách trong mỗi nhóm, các kiểu thuỷ triều và lăng động và năng lực quản lý.

GNPS quản lý số lượng người tham quan đến các điểm bằng cách sử dụng hệ thống "hành trình cố định" cho một số tàu chở hơn 20 du khách. Hệ thống này được bắt đầu

vào năm 1978, lúc đầu chỉ tập trung cho các tàu có số lượng lớn hơn 90 du khách, nhưng đến năm 1990, nó đã được mở rộng sử dụng cho các tàu có hơn 20 du khách. Mỗi tàu nhận một hành trình các điểm bắt buộc từ Vườn để cho phép GNPS điều khiển số lượng du khách tại mỗi điểm. Các tàu có số lượng ít hơn 20 du khách thì có hành trình mở, nó sẽ cho phép GNPS linh động trong việc di chuyển du khách từ những vùng bị sử dụng quá nhiều sang những vùng được sử dụng chưa đủ. Có một số phức tạp trong cơ chế này, những con tàu được thường xuyên cho phép thay đổi những lịch trình của nó.

Số lượng du khách đến Vườn Quốc gia Galápagos được giám sát theo 3 cách:

1. **Thẻ thông tin du khách** (Lúc mới đến, các du khách sẽ cung cấp tên, quốc tịch và những thông tin chung khác).
2. **Báo cáo bởi tàu du lịch** về số lượng du khách được chở trên tàu.
3. **Báo cáo bởi hướng dẫn viên** (Trong mỗi hành trình, người hướng dẫn viên phải trình báo cáo về số lượng du khách lên tàu, thời gian thực hiện hành trình đó và những điểm tham quan).

Nguồn: *The Nature Conservancy. Visitor Use Fees and Concession Systems in Protected Areas: Galapagos National Park Case Study. April 2001. Ecotourism Program Technical Report Series, Number 3.*